

Μακεδονικά

Τόμ. 4, Αρ. 1 (1960)

Peter Hammond, The Waters of Marah. The present state of the Greek church

Βασ. Λαούρδας

doi: [10.12681/makedonika.763](https://doi.org/10.12681/makedonika.763)

Copyright © 2014, Βασ. Λαούρδας

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Λαούρδας Β. (1960). Peter Hammond, The Waters of Marah. The present state of the Greek church. *Μακεδονικά*, 4(1), 605–606. <https://doi.org/10.12681/makedonika.763>

19 αιώνος πηγῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὑπάρξεως ἰδιαιτέρας Μακεδονικῆς ἐθνότητος ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ Μακεδόνες δὲν εἶχον συνείδησιν τῆς μακεδονικῆς τῶν ἐθνότητος καὶ τὴν ἀπέκτησαν κυρίως ὅτε ἐπολέμουν ἀπὸ κοινοῦ μὲ τοὺς ἄλλους Γιουγκοσλάβους εἰς τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον, εἰς ἐποχὴν δηλαδὴ κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἀνταρτικὸν κίνημα εἰς τὴν νότιον Σερβίαν ἦτο πολὺ ἀσθενές.

Τὸ περὶ τῆς ἐθνικότητος τῶν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Μακεδόνες» ἐμφανιζομένων Σλάβων τῆς Γιουγκοσλαβίας ἀπασχολεῖ, γενικῶς, πολὺ τὸν συγγραφεύς, ἢ δὲ βασικὴ του ἄποψις εἶναι ὅτι εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν κατῴκουν παλαιότερον Σέρβοι, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ὅμως τῆς Ἐξαρχίας ἀνemiχθήσαν μετ' αὐτῶν καὶ Βούλγαροι, οἱ ὁποῖοι ὅμως οὐδόλως ἐπηρέασαν τὴν ἐθνολογικὴν σύστασιν τῆς περιοχῆς, ὅπως οὐδόλως ἐπηρέασαν αὐτὴν καὶ οἱ ἐν αὐτῇ Ἕλληνας, Τοῦρκοι, Ἀρμένιοι καὶ Βλάχοι. Ὁ συγγραφεύς ὁμιλεῖ καὶ περὶ παρουσίας «Σλάβων» εἰς τὴν «Μακεδονίαν τοῦ Αἰγαίου», δὲν ἐπιχειρεῖ ὅμως νὰ ταυτίσῃ τούτους οὔτε πρὸς τοὺς Βουλγάρους, οὔτε καὶ πρὸς τοὺς Σέρβους. Ἡ μνεῖα αὕτη τῆς ἐντελῶς φανταστικῆς παρουσίας Σλάβων εἰς τὴν σημερινὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν ἀποτελεῖ βασικὴν—ἂν καὶ αὕτη ἀναφέρεται παρεμπιμπόντως ἀπὸ τοῦ συγγραφέως—ἀνακριβείαν εἰς τὴν ἄλλως ἀντικειμενικὴν ἔκθεσιν τῶν πραγμάτων, διότι οὕτω ὁ συγγραφεύς φέρεται ἀγνοῶν ὅτι διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν ὅσοι ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Μακεδονίας ἦσαν ἢ ἐπίστευαν ὅτι ἴσαν Βούλγαροι, ἐγκατέλειψαν οἰκιοθελῶς τὴν Ἑλλάδα, οἱ δὲ ἐναπομείναντες σλαβόφωνοι εἶναι ἄπλως σλαβόφωνοι Ἕλληνες καὶ τίποτε περισσότερον, τὸ ἀπέδειξαν δὲ ὄχι μόνον διὰ τῆς ἐκουσίας παραμονῆς τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸ αὐτῆς διὰ τῆς θανασίας συμβολῆς τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος. Ὁ συγγραφεύς καλὸν θὰ ἦτο νὰ περιώριζε τὴν ἔκθεσιν τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος εἰς τὰς περὶ αὐτοῦ ἔριδας ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ Γιουγκοσλαβίᾳ ἢ καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, χωρὶς νὰ ἀναμίξῃ καθόλου τὴν Ἑλλάδα, διὰ τὴν ὁποίαν πράγματι τὸ λεγόμενον Μακεδονικὸν ζήτημα εἶναι ὅλως ἀνύπαρκτον.

ΒΑΣ. ΛΑΟΥΡΔΑΣ

Peter Hammond, The Waters of Marah. The present state of the Greek church. London 1956, σελ. 186.

Τὸ βιβλίον αὐτὸ τοῦ Hammond, τὸ ὁποῖον ἐξετάζει τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας, ἀναφέρεται ἐδῶ διὰ νὰ σημειωθοῦν αἱ ἐντυπώσεις του ἀπὸ τὸ Κάτω Νευροκόπι, τὰ Γρεβενά, τὴν Δράμαν, τὴν Ἐδεσσαν, τὴν Καστοριάν, τὴν Καβάλαν, τὴν Θεσσαλονικὴν, τὸ Σιδηρόκαστρον καὶ τὸ Ἅγιον Ὄρος. Ὁ συγγραφεύς, ὁ ὁποῖος παρέμεινεν ἐπὶ δύο ἔτη εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν μὲ ὑποτροφίαν, ἐμελέτησε μὲ πολλὴν προσοχὴν

καὶ ἀγάπην τὴν Ὁρθόδοξον ἐκκλησίαν ἰδίᾳ εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα καὶ ἔγραψε μερικὰς πολὺ ὡραίας σελίδας.

ΒΑΣ. ΛΑΟΥΡΔΑΣ

B u l g a r i a, A volume in the Mid-European Studies Center Series. L. A. Dellin, editor. New York 1957, σελ. 457.

Ἡ ἔκδοσις αὕτη, ὡς καὶ αἱ δύο ἄλλαι, αἱ ἀνωτέρω περιγραφεῖσαι, περὶ Γιουγκοσλαβίας καὶ Ρουμανίας, παρέχει χρήσιμους καὶ ἐνδιαφερούσας πληροφορίες περὶ τῆς γεωγραφίας, τῆς δημογραφίας, τῆς κυβερνήσεως, τῆς κοινωνίας καὶ τῆς οἰκονομίας τῆς σημερινῆς ὑπὸ κομμουνιστικὸν καθεστῶς διαγούσης Βουλγαρίας. Ἀτυχῶς ὅμως αἱ περὶ Μακεδονίας, Βυζαντίου καὶ Ἑλλάδος ἐν σχέσει πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἀναπτυσσόμεναι ἀπόψεις εἶναι καὶ ἀνακριβεῖς καὶ ἐπικίνδυναι διὰ τοὺς σκοποὺς, τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει τὸ Κέντρον τῶν Μεσοευρωπαϊκῶν Σπουδῶν. Διότι δὲν εἶναι δυνατόν βεβαίως τὸ «Κέντρον τῶν Μεσοευρωπαϊκῶν Μελετῶν» τῆς Ἀμερικῆς νὰ ἀποβλέπη εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐπιδιώξεων τῆς κομμουνιστικῆς Βουλγαρίας ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Ἐν σελ. 16 τοῦ βιβλίου ἀναγράφεται ὅτι ἐπὶ Τουρκοκρατίας τὸ μεγαλύτερον τμῆμα τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ζῶντος χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ ἀπετελεῖτο ὑπὸ Σλάβους. Ἐπειδὴ δὲν ἀναφέρονται συγκεκριμένα στοιχεῖα ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, δημιουργεῖται ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἡ πληροφορία αὕτη εἶναι ὀρθή. Ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν ἐν ἐπιστημονικῶν Ἴδρυμα, ὅπως θέλει νὰ εἶναι τὸ Κέντρον τῶν Μεσοευρωπαϊκῶν Μελετῶν, τὸ ὁποῖον ἄλλωστε στηρίζεται οἰκονομικῶς εἰς παροχὰς ἐκ μέρους τῆς ἐπισήμου Ἀμερικῆς, νὰ παρουσιάσῃ ἐπὶ ἀμφισβητουμένων ἄλλωστε θεμάτων ἀπόψεις μονομερεῖς, ἀνακριβεῖς καὶ ὑπόπτου προελεύσεως. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὰ εἰς τὴν σελ. 65 λεγόμενα, ὅπου ἀναπτύσσεται ἡ ἄποψις, ὅτι ἐκ τοῦ ἐνὸς ἑκατομυρίου Βουλγάρων, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται ἔκτος τῆς χώρας των, οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν ζοῦν εἰς τὴν Γιουγκοσλαβικὴν Μακεδονίαν, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν Δυτικὴν Θράκην. Καὶ περὶ μὲν τῶν ἐν τῇ Γιουγκοσλαβικῇ Μακεδονίᾳ διαβιούντων Σλάβων, οἱ ὁποῖοι ὀνομάζονται τῶρα Μακεδόνες, τὸ δὲ ἐνταῦθα συζητούμενον βιβλίον τοὺς παρουσιάζει ὡς Βουλγάρους, δυσκόλως θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ ἀντίρρησης. Ποῖοι ὅμως εἶναι αὐτοὶ οἱ Βούλγαροι, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν Δυτικὴν Θράκην καὶ ἀπὸ ποῦ ἔχει τὰς πληροφορίας του ὁ εἰς ἐπιστημονικὸν βιβλίον καὶ δὴ χρηματοδοτούμενον ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως γράφων τοιαύτας ἀνοησίας; Διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν, τῆς γενομένης μεταξὺ Ἑλλάδος, Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας, ζήτημα μειονοτήτων δὲν ὑπάρχει, πλὴν τῆς μουσουλμανικῆς ἐν τῇ Δυτικῇ Θράκῃ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀγνωροσθεισῶν δι' εἰδικῶν συμφωνιῶν. Ἐὰν μὲν παραβλέψῃ τις τὰς περιέργους αὐτὰς πληροφορίας, ὡς